

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 14C/362/2008
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8108231936
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Vargová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8108231936.21

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou Mgr. Annou Vargovou v právnej veci žalobcu: P. L. Y., O. XX.X.XXXX, V. P. O. X., Š. XXX/XX, proti žalovanému: C. L. F., O. XX.XX.XXXX, V. Ž. U. O. X/XX, právne zastúpený: JUDr. Michal Krnáč, advokát so sídlom Žilina, Vojtecha Tvrdého 793/21 o ochranu osobnosti takto

rozhodol:

žalovaný je povinný v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku sa písomne ospravedlniť žalobcovi a doručiť mu ospravedlnenie v tomto znení:

„Ja, C. L. O. F. sa ospravedlňujem Vám, P. L. Y. za to, že som na verejnej tlačovej konferencii Slovenskej národnej strany konanej dňa 22.12.2005 v Bratislave zvolanej na tému: „Zverejnenie dôkazov, chronológie a zložiek nasadených na sledovanie a diskreditáciu opozičného politika - predsedu SNS L. F.“ za prítomnosti píšucich reportérov, kamier a zvukových záznamových zariadení zverejnil Vaše meno a priezvisko. Zverejnením Vášho mena a priezviska som nezákonne zasiahol do Vašich práv na ochranu osobnosti, najmä ľudskej dôstojnosti, súkromia a mena.“

„Ja, C. L. F., sa ospravedlňujem Vám, P. L. Y., za moje zverejnenie nepravdivých tvrdení o Vašej osobe na verejnej tlačovej konferencii Slovenskej národnej strany konanej dňa 22.12.2005 v Bratislave zvolanej na tému: „Zverejnenie dôkazov, chronológie a zložiek nasadených na sledovanie a diskreditáciu opozičného politika - predsedu SNS L. F.“, ktoré prevzali mienkotvorné média a šírili ich ďalej ako pravdivé, na ktorej som v kontexte sprievodného textu prezentovanej správy uviedol, že:

„Tento tím bol nedávno posilnený o L. Y., ktorého osobne riadi L. X. a viceprezident PZ SR L. F.“.

„Dujava má jedinou úlohu - dostať za každú cenu F., potom bude omilostený a povýšený.“

Nepravdivé informácie o Vašej osobe som zverejnil bez toho, aby som mal dôkazy o ich pravdivosti alebo hodnovernosti.“

Žalovaný je povinný do troch dní od právoplatnosti rozsudku, požiadať Televíziu TA3 - spoločnosť C.E.N. s.r.o., Gagarinova 12, P.O.BOX 31, 820 15 Bratislava, IČO 35 780 886, spoločnosť zapísaná v Obchodnom registri OS Bratislava I, oddiel Sro, vl. č. 21029/B o uverejnenie jeho ospravedlnenia žalobcovi vyššie uvedeného znenia a to do 10 (slovom: desať) dní od právoplatnosti rozsudku v reklamnom bloku v prime time (hlavnom vysielačom čase) formou oznamu - čitateľne zobrazeného písaného a zrozumiteľne čítaného textu v dĺžke minimálne 120 (slovom: stodvadsať) sekúnd a to 1 (slovom: jeden) krát v premiére a 1 (slovom: jeden) krát v repríze s časovým rozstupom minimálne 1 (slovom: jednej) až 2 (slovom: dvoch) hodín.

V prípade, že si žalovaný nesplní uloženú povinnosť spojenú s požiadaním Televízie TA 3 - spoločnosť C.E.N. s.r.o., Gagarinova 12, P.O.BOX 31, 820 15 Bratislava, IČO 35 780 886, spoločnosť zapísaná v Obchodnom registri OS Bratislava I, oddiel Sro, vl. č. 21029/B o uverejnenie jeho ospravedlnenia žalobcovi vyššie uvedeného textu v stanovenom termíne, žalobca je oprávnený na náklady žalovaného uverejniť ospravedlnenie žalovaného vyššie uvedeného znenia v reklamnom bloku v prime time (hlavnom vysielačom čase) formou oznamu - čitateľne zobrazeného písaného a zrozumiteľne čítaného textu v dĺžke minimálne 120 (slovom: stodvadsať) sekúnd a to 1 (slovom: jeden) krát v premiére a 1 (slovom: jeden) krát v repríze s časovým rozstupom minimálne 1 (slovom: jednej) až 2 (slovom: dvoch)

hodín v jednej televízii ľubovoľne vybranej žalobcom a uverejniť ospravedlnenie žalovaného vyššie uvedeného znenia textom, v reklamnom bloku jedného denníka ľubovoľne vybraného žalobcom po dobu 24 (slovom: dvadsaťštyri) hodín.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 3.000,- Eur (slovom: tritisíc) do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti návrh zamieťa.

O trovách konania bude rozhodnuté v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 19.12.2008 v súlade s uznesením pripustenou zmenou úpravy petitu žaloby z 11.09.2012 domáhal ochrany osobnosti voči žalovanému za vyjadrenia na tlačovej besede Slovenskej národnej strany uskutočnenej dňa 22.12.2005 v sídle SNS v Bratislave, na ktorej sa žalovaný vyjadroval o snahe polície o jeho diskreditáciu a o tíme, ktorý bol pre tento účel vytvorený a zahŕňal aj osobu žalobcu. Navrhol, aby súd uložil žalovanému povinnosť v znení:

Žalovaný je povinný v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku sa písomne ospravedlniť žalobcovi za to, že na verejnej tlačovej konferencii Slovenskej národnej strany konanej dňa 22.12.2005 v Bratislave zvolanej na tému: „Zverejnenie dôkazov, chronológie a zložiek nasadených na sledovanie a diskreditáciu opozičného politika - predsedu SNS, L. F.“ za prítomnosti píšucich reportérov, kamier a zvukových záznamových zariadení, zverejnil meno a priezviska žalobcu, porušil zásadu prezumpcie jeho neviny a prezentoval nepravdivé informácie o ňom, ktoré následne prevzali mienkotvorné média a šírili ich ďalej ako pravdivé. Zverejnením mena a priezviska a nepravdivých informácií o P. L. Y. nezákonne zasiahol do jeho práv na ochranu osobnosti, najmä ľudskej cti a dôstojnosti, súkromia a mena. Informácie o ňom zverejnil bez toho, aby mal dôkazy o ich pravdivosti alebo hodnovernosti.

Ospravedlnenie v znení:

„C.. L. F. sa ospravedľuje P. L. Y. za to, že na verejnej tlačovej konferencii Slovenskej národnej strany, konanej dňa 22. 12. 2005 v Bratislave zvolanej na tému: „Zverejnenie dôkazov, chronológie a zložiek nasadených na sledovanie a diskreditáciu opozičného politika - predsedu SNS, L. F. za prítomnosti píšucich reportérov, kamier a zvukových záznamových zariadení, bez súhlasu P. L. Y. zverejnil jeho meno a priezvisko, porušil zásadu prezumpcie jeho neviny a prezentoval nepravdivé informácie o ňom, ktoré následne prevzali mienkotvorné média a šírili ich ďalej ako pravdivé. Zverejnením mena a priezviska a nepravdivých informácií o P. L. Y. nezákonne zasiahol do jeho práv na ochranu osobnosti, najmä ľudskej cti a dôstojnosti, súkromia a mena. Informácie o ňom zverejnil bez toho, aby mal dôkazy o ich pravdivosti alebo hodnovernosti.“,

je žalovaný povinný doručiť na vedomie: Televízii TA 3 - spoločnosti C.E.N. s.r.o., Gagarinova 12, P.O.BOX 31, 820 15 Bratislava, IČO 35 780 886, spoločnosť zapísaná v Obchodnom registri OS Bratislava I, oddiel Sro, vl.č. 21029/B, Tlačovej agentúre SITA - spoločnosť SITA Slovenská tlačová agentúra a.s., Mýtna 15, 811 07 Bratislava, IČO 35 745 274, spoločnosť zapísaná v Obchodnom registri OS Bratislava I, oddiel Sa, vl.č. 1728/B a Televízii Markíza - spoločnosti MARKÍZA - SLOVAKIA, spol. s r.o., ul. Bratislavská 1/a, 843 56 Bratislava - Záhorská bystrica, IČO 31 444 873, spoločnosť zapísaná v Obchodnom registri OS Bratislava I, oddiel Sro, vl.č. 12330/B, so žiadosťou o jeho zverejnenie, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V prípade, že Televízia TA 3 - spoločnosti C.E.N. s.r.o., Gagarinova 12, P.O.BOX 31, 820 15 Bratislava, IČO 35 780 886, spoločnosť zapísaná v Obchodnom registri OS Bratislava I, oddiel Sro, vl.č. 21029/B, Tlačová agentúra SITA - spoločnosť SITA Slovenská tlačová agentúra a.s., Mýtna 15, 811 07 Bratislava, IČO 35 745 274, spoločnosť zapísaná v Obchodnom registri OS Bratislava I, oddiel Sa, vl.č. 1728/B a Televízia Markíza - spoločnosti MARKÍZA - SLOVAKIA, spol. s r.o., ul. Bratislavská 1/a, 843 56 Bratislava - Záhorská bystrica, IČO 31 444 873, spoločnosť zapísaná v Obchodnom registri OS Bratislava I, oddiel Sro, vl.č. 12330/B, neuverejnia ospravedlnenie žalovaného do jedného mesiaca od právoplatnosti rozsudku, žalobca je oprávnený, na základe žalovaného uverejniť ospravedlnenie žalovanej v dvoch televíziách vybraných žalobcom a v dvoch denníkoch vybraných žalobcom, vo forme inzercie.

Súd uznesením vyhláseným na pojednávaní dňa 11. 09. 2012 pripustil zmenu petitu žaloby v horeuvedenom znení.

Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 28. 05. 2012 navrhol žalobný návrh ako nedôvodný zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania. Poukázal na to, že návrh na začatie konania bol podaný 19. 12. 2008 a to nielen voči žalovanému, ale aj voči iným subjektom o návrhoch ktorých súd koná v iných konaniach. Žalobca tak poukazuje na následky zásahu, ktoré nespádajú do sféry činností žalovaného, ale zásah do súkromia mu spôsobil viacero iných osôb. Zásah žalovaného mal výlučne jednorázový charakter, pričom správanie ostatných tretích osôb, ani rozsah ich zásahu, nemal žalovaný ako ovplyvniť. V tejto súvislosti je potrebné rozčleniť a samostatne posúdiť jednotlivé zásahy, nakoľko podľa názoru žalovaného nemajú rovnakú intenzitu. Ide o zásah spôsobený konaním žalovaného - výlučne výrok na tlačovej konferencii, zásah spôsobený inými médiami žalovanými žalobcom - šírenie výroku žalovaného na verejnosti po dobu niekoľkých mesiacov, zásah spôsobený médiami a osobami, ktoré žalobca vôbec nežaloval - šírenie výroku žalovaného, ktoré žalobcovi neprekážalo v takom rozsahu, aby žiadal o zákaz šírenia. Z výrokov vyslovených žalovaným sú aj výroky, ktoré sa zakladajú na pravde. Pravdivým je výrok o tom, že žalobca sa stal súčasťou tímu v Žiline, pracoval pod vedením L. X. a L. F. (čo vyplýva z nariadenosti v PZ) a bol niekoľko mesiacov vo väzbe z dôvodu zneužívania právomoci verejného činiteľa. Žalovaný sa ďalej domnieva, že výrok tak ako bol prezentovaný, vo svojej podstate nebol z viacerých dôvodov spôsobilý zasiahnuť do práva žalobcu na ochranu osobnosti. Do práv žalobcu na ochranu osobnosti mohla zasiahnuť medializácia výrokov žalovaného. Túto skutočnosť žalovaný ovplyvniť nemohol. Žalovaný ďalej poukazuje na to, že žalobca nebol pri výroku označený ako konkrétna osoba a nebolo ani možné zistiť, o akú osobu ide. Nie je preto možné domnievať sa, že by verejnosti bolo bez ďalšieho známe spojenie s osobou žalobcu. Ak žalovaný spomenul meno žalobcu v spojitosti s údajom o jeho väzbe pre zneužitie právomoci verejného činiteľa (čo je výrok pravdivý) mienil tým kritiku príslušných štátnych orgánov a žalobcu použil ako prostriedok na kritiku príslušných štátnych orgánov, ktoré vykonávajú činnosť spôsobom, ktorý možno posúdiť ako činnosť v rozpore s dobrými mravmi. Teda sa snažia motivovať svojich členov za účelom získania informácií bez toho, aby k tomu použili bežné prostriedky operatívno - pátracej činnosti. Žalovaný ďalej zdôrazňoval, že jeho zásah bol výlučne jednorázový a vykonaný len na príslušnej tlačovej konferencii. Uvádza, že ním prednesený výrok bol kritikou štátnych orgánov a kritika ako taká aj vo vzťahu k osobe žalobcu nemôže byť zásahom do práv žalobcu na ochranu osobnosti ako to vyplýva aj z aktuálnej judikatúry. (rozsudok NS ČR 30Cdo 179/2004, rozsudok NS ČR 30Cdo 1872/2004 atď.) Žalovaný sa vyjadroval aj k žalobcom opísaným dôsledkom na osoby jemu blízke v súvislosti s negatívnou medializáciou jeho osoby v súvislosti s čím žalovaný poukázal na nesporné fakty, že osoba žalobcu bola uväznená z dôvodu zneužívania právomoci verejného činiteľa a následne potom prepustená zo služobného pomeru. Zhoršenie postavenia žalobcu a jeho povesti nemá za následok výrok žalovaného, ale skôr tá skutočnosť, že bol trestne stíhaný a prepustený zo služobného pomeru. V neposlednom rade žalovaný spochybnil znenie žalobného návrhu ako nerealizovateľného a neurčitého. Nerealizovateľnosť spočíva v tom, že aj keby žalovaný splnil svoju povinnosť, televízia TA 3 ani agentúra SITA nemá na základe žiadneho právneho predpisu povinnosť zverejniť ospravedlnenie. Medzi povinnosťou uloženou žalovanému a náhradným splnením zo strany žalobcu nie je proporcionálna, pretože žalobca by mal právo uverejniť ospravedlnenie viacerými spôsobmi ako by bola uložená povinnosť žalovanému a v prípade realizácie petitu spôsobom žiadaným žalobcom dôjde k ďalšiemu zásahu do práv na ochranu osobnosti s poukazaním na tú skutočnosť, že k zásahu došlo v decembri 2005 a opätovné zverejnenie informácie a ospravedlnenia môžu opätovne zasiahnuť do práva žalobcu na ochranu osobnosti. K žiadanému zadostučineniu žalobcu žalovaný uviedol, že toto nebolo bližšie zdôvodnené vo vzťahu k výške a dôvodu, neboli preukázané jednotlivé následky a požadovaná suma je neadekvátne.

Okresný súd Prešov rozhodol rozsudkom dňa 12.10.2012 tak, že žalobu zamietol a rozhodnutie o trovách konania ponechal na čas po právoplatnosti rozsudku. Žalobu zamietol v podstate z dôvodu nedostatočnej konkretizácie žalobného petitu, keď v navrhovanom výroku ospravedlnenia absentovali konkretizácie a individualizácie neoprávnených zásahov, ktoré zasiahli do osobnostného práva žalobcu.

Po podanom odvolaní žalobcom Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 9Co/83/2012-280 zo dňa 10.12.2013 zrušil rozsudok súdu I. stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení zrušujúceho uznesenia vytkol prvostupňovému súdu, že žalobu zamietol ako celok, pričom prehliadol, že dôvodom pre žalované ospravedlnenie bolo nielen zverejnenie nepravdivých informácií, ale aj zverejnenie mena a priezviska žalobcu, pričom samotný súd konštatoval neoprávnenosť zásahu do práva žalobcu na

ochranu mena a cti. Nebol preto dôvod na zamietnutie žaloby aj v časti neoprávneného zverejnenia mena a priezviska len z dôvodu nedostatočnej konkretizácie a už vôbec tento dôvod nemohol obstáť voči nároku na uloženie povinnosti zaplatiť nemajetkovú ujmu v peniazoch, keď v tejto časti žaloby postačovalo žalobcovi uviesť v žalobnom petite konkrétnu sumu zadosťučinenia a len v dôvodoch uviesť skutkové dôvody na základe, ktorých sa takéto plnenie domáha.

Z ust. § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka nie je možné vyvodiť akú formu a obsah by malo mať primerané zadosťučinenie poskytované vo forme ospravedlnenia. Nie je možné nanucovať žalobcovi, aby do ospravedlnenia, ktoré požaduje od žalovaného účastníka, boli uvedené aj skutočnosti, ktoré síce majú vplyv na vznik neoprávneného zásahu do práva na ochranu jeho osobnosti, ale ktoré žalobca nechce v takomto ospravedlnení uvádzať. To platí vo zvýšenej miere v prípadoch, keď pre odstup času verejnosť pôvodne informovaná prostredníctvom televízie a tlačových médií už zabudla na obsah týchto informácií a ich konkretizácia by v konečnom dôsledku bola na ujmu samotného poškodeného. Nie je preto vylúčenie vyhovie aj takej žalobe, v ktorej samotnom texte ospravedlnenia, ktorého zverejnenie sa požaduje, bolo všeobecne konštatovanie o zásahu do akých práv žalobcu sa jednalo, pričom samotný text ospravedlnenia nemusí obsahovať konkretizáciu skutočností, ktorými k tomu došlo. Postačí, keď tieto skutočnosti sú uvedené v odôvodnení samotného rozhodnutia. Aj keď z televízie TA3 a televízia Markíza, ani Tlačová agentúra SITA nie sú povinné vyhovieť žiadosti o zverejnenie prípadného ospravedlnenia, nemá to za následok nevykonateľnosť tohto žalobného návrhu, vzhľadom k súčasne žalovanému náhradnému plneniu. Prípadné pochybnosti o proporcionálnosti náhradného plnenia k návrhu na uloženie povinnosti žalovanému doručiť spomínaným médiám žiadosť o zverejnenie ospravedlnenia, sú riešiteľné súdom pri rozhodovaní o opodstatnenosti a primeranosti týchto nárokov.

V prípade opodstatnenosti argumentu, že pre odstup času je ospravedlnenie v uvedených médiách satisfakciou, ktorá sa môže minúť svojim účinkom, ba dokonca môže byť na ujmu samotnému žalobcovi, pričom však dôvod na takéto zadosťučinenie nepochybne vznikol, je treba sa vyporiadať s tým, či primeraným zadosťučinením nebude prisúdenie zadosťučinenia vo forme primeranej náhrady nemajetkovej ujmy.

Pokiaľ súd dospeje k záveru, že zo strany žalovaného došlo k porušeniu práva na ochranu osobnosti žalobcu, je povinnosťou súdu sa vyporiadať aj s tým, či takýto zásah mal za následok také značné zníženie dôstojnosti žalobcu a jeho vážnosti v spoločnosti, že mu vzniklo aj právo na zadosťučinenie formou peňažnej náhrady (§ 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Priznanie nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je viazané nato, že dôstojnosť fyzickej osoby, ale aj jej vážnosť bola v spoločnosti takýmto zásahom v značnej miere znížená, že zadosťučinenie podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka nie je dostatočné. Predpokladom priznania primeraného peňažného zadosťučinenia je, že sa morálne zadosťučinenie vo forme ospravedlnenia ako primárna forma zadosťučinenia, ukazuje v konkrétnom prípade ako nedostatočná, takže účel, ktorý je ňou sledovaný nie je náležite naplnený a zadosťučenie vo forme ospravedlnenia stráca na účinnosti.

Krajský súd dal súdu I. stupňa do pozornosti rozsudok NS SR sp.zn. 11Co/15/97.

Po zrušujúcom uznesení Krajského súdu v Prešove navrhol žalobca súdu opätovne pripustiť zmenu petitu žalobného návrhu podľa písomného podania zo dňa 09.05.2014 v znení:

„Žalovaný je povinný v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku sa písomne ospravedlniť žalobcovi a doručiť mu ospravedlnenie v tomto znení:

„Ja, C. L. O. F. sa ospravedlňujem Vám, P. L. Y. za to, že som na verejnej tlačovej konferencii Slovenskej národnej strany konanej dňa 22.12.2005 v Bratislave zvolanej na tému: „Zverejnenie dôkazov, chronológie a zložíek nasadených na sledovanie a diskreditáciu opozičného politika - predsedu SNS L. F.“ za prítomnosti písucich reportérov, kamier a zvukových záznamových zariadení zverejnil Vaše meno a priezvisko. Zverejnením Vášho mena a priezviska som nezákonne zasiahol do Vašich práv na ochranu osobnosti, najmä ľudskej dôstojnosti, súkromia a mena.“

„Ja, C. L. F., sa ospravedlňujem Vám, P. L. Y., za moje zverejnenie nepravdivých tvrdení o Vašej osobe na verejnej tlačovej konferencii Slovenskej národnej strany konanej dňa 22.12.2005 v Bratislave zvolanej na tému: „Zverejnenie dôkazov, chronológie a zložíek nasadených na sledovanie a diskreditáciu opozičného politika - predsedu SNS L. F.“, ktoré prevzali mienkotvorné média a šírili ich ďalej ako pravdivé, na ktorej som v kontexte sprievodného textu prezentovanej správy uviedol, že:

„Tento tím bol nedávno posilnený o L. Y., ktorého osobne riadi L. X. a viceprezident PZ SR L. F.“.

„Y. má jediná úlohu - dostať za každú cenu F., potom bude omilostený a povýšený.“

Nepravdivé informácie o Vašej osobe som zverejnil bez toho, aby som mal dôkazy o ich pravdivosti alebo hodnovernosti.“

„Ja, C.. L. F., sa ospravedlňujem Vám, P.. L. Y., za to, že som na verejnej tlačovej konferencii Slovenskej národnej strany konanej dňa 22.12.2005 v Bratislave zvolanej na tému: „Zverejnenie dôkazov, chronológie a zložiek nasadených na sledovanie a diskreditáciu opozičného politika - predsedu SNS L. F.“ za prítomnosti píšucich reportérov, kamier a zvukových záznamových zariadení porušil Vašu prezumpciu nevinu.“

Žalovaný je povinný do troch dní od právoplatnosti rozsudku, požiadať Televíziu TA3 - spoločnosť C.E.N. s.r.o., Gagarinova 12, P.O.BOX 3 L 820 15 Bratislava, IČO 35 780 886, spoločnosť zapísaná v Obchodnom registri OS Bratislava I, oddiel Sro, vl. č. 21029/B o uverejnenie jeho ospravedlnenia žalobcovi vyššie uvedeného znenia a to do 10 (slovom: desať) dní od právoplatnosti rozsudku v reklamnom bloku v prime time (hlavnom vysielacom čase) formou oznamu - čitateľne zobrazeného písaného a zrozumiteľne čítaného textu v dĺžke minimálne 120 (slovom: stodvadsať) sekúnd a to 1 (slovom: jeden) krát v premiére a 2 (slovom: dva) krát v repríze s časovým rozstupom minimálne 1 (slovom: jednej) až 2 (slovom: dvoch) hodín.

Žalovaný je povinný do troch dní od právoplatnosti rozsudku, požiadať Tlačovú agentúru SITA - spoločnosť SITA Slovenská tlačová agentúra a.s., Mýtna 15, 811 07 Bratislava, IČO 35 745 274, spoločnosť zapísaná v Obchodnom registri OS Bratislava I, oddiel Sa, vl. č. 1728/B o uverejnenie jeho ospravedlnenia žalobcovi vyššie uvedeného znenia a to do 10 (slovom: desať) dní od právoplatnosti rozsudku v reklamnom bloku formou oznamu - čitateľne zobrazeného písaného textu po dobu 24 (slovom: dvadsaťštyri) hodín.

Žalovaný je povinný do troch dní od právoplatnosti rozsudku požiadať Televíziu Markíza - spoločnosť MARKÍZA - SLOVAKIA, spol. s r.o., ul. Bratislavská I/a, 843 56 Bratislava - Záhorská Bystrica, IČO 31 444 873, spoločnosť zapísaná v Obchodnom registri OS Bratislava I, oddiel Sro, vl. č. 12330/B o uverejnenie jeho ospravedlnenia žalobcovi vyššie uvedeného znenia a to do 10 (slovom: desať) dní od právoplatnosti rozsudku v reklamnom bloku v prime time (hlavnom vysielacom čase) formou oznamu - čitateľne zobrazeného písaného a zrozumiteľne čítaného textu v dĺžke minimálne 120 (slovom: stodvadsať) sekúnd a to (slovom: jeden) krát v premiére a 2 (slovom: dva) krát v repríze s časovým rozstupom minimálne 1 (slovom: jednej) až 2 (slovom: dvoch) hodín.

V prípade, že si žalovaný nesplní uloženú povinnosť spojenú s požiadaním Televízie TA 3 - spoločnosť C.E.N. s.r.o., Gagarinova 12, P.O.BOX 31, 820 15 Bratislava, IČO 35 780 886, spoločnosť zapísaná v Obchodnom registri OS Bratislava I, oddiel Sro, vl. č. 21029/B o uverejnenie jeho ospravedlnenia žalobcovi vyššie uvedeného textu v stanovenom termíne, žalobca je oprávnený na náklady žalovaného uverejniť ospravedlnenie žalovaného vyššie uvedeného znenia v reklamnom bloku v prime time (hlavnom vysielacom čase) formou oznamu - čitateľne zobrazeného písaného a zrozumiteľne čítaného textu v dĺžke minimálne 120 (slovom: stodvadsať) sekúnd a to 1 (slovom: jeden) krát v premiére a 2 (slovom: dva) krát v repríze s časovým rozstupom minimálne 1 (slovom: jednej) až 2 (slovom: dvoch) hodín v jednej televízii ľubovoľne vybranej žalobcom a uverejniť ospravedlnenie žalovaného vyššie uvedeného znenia textom, v reklamnom bloku jedného denníka ľubovoľne vybraného žalobcom po dobu 24 (slovom: dvadsaťštyri) hodín.

V prípade, že si žalovaný nesplní uloženú povinnosť spojenú s požiadaním Tlačovej agentúry SITA - spoločnosť SITA Slovenská tlačová agentúra a.s., Mýtna 15, 811 07 Bratislava, IČO 35 745 274, spoločnosť zapísaná v Obchodnom registri OS Bratislava I, oddiel Sa, vl. č. 1728/B, o uverejnenie jeho ospravedlnenia žalobcovi vyššie uvedeného textu v stanovenom termíne, žalobca je oprávnený na náklady žalovaného uverejniť ospravedlnenie žalovaného vyššie uvedeného znenia v reklamnom bloku v prime time (hlavnom vysielacom čase), formou oznamu - čitateľne zobrazeného písaného a zrozumiteľne čítaného textu v dĺžke minimálne 120 (slovom: stodvadsať) sekúnd a to 1 (slovom: jeden) krát v premiére a 2 (slovom: dva) krát v repríze s časovým rozstupom minimálne 1 (slovom: jednej) až 2 (slovom: dvoch) hodín v jednej televízii ľubovoľne vybranej žalobcom a uverejniť ospravedlnenie žalovaného vyššie uvedeného znenia textom, v reklamnom bloku jedného denníka ľubovoľne vybraného žalobcom po dobu 24 (slovom: dvadsaťštyri) hodín.

V prípade, že si žalovaný nesplní úloženú povinnosť spojenú s požiadaním Televízie Markíza - spoločnosť MARKÍZA - SLOVAKIA, spol. s r.o., ul. Bratislavská I/a, 843 56 Bratislava - Záhorská Bystrica, IČO 31 444 873, spoločnosť zapísaná v Obchodnom registri OS Bratislava I, oddiel Sro, vl. č. 12330/B, o uverejnenie jeho ospravedlnenia žalobcovi vyššie uvedeného textu v stanovenom termíne, žalobca je oprávnený na náklady žalovaného uverejniť ospravedlnenie žalovaného vyššie uvedeného znenia v reklamnom bloku v prime time (hlavnom vysielačom čase) formou oznamu - čitateľne zobrazeného písaného a zrozumiteľne čítaného textu v dĺžke minimálne 120 (slovom: stodvadsať) sekúnd a to 1 (slovom: jeden) krát v premiére a 2 (slovom: dva) krát v repríze s časovým rozstupom minimálne 1 (slovom: jednej) až 2 (slovom: dvoch) hodín v jednej televízii ľubovoľne vybranej žalobcom a uverejniť ospravedlnenie žalovaného vyššie uvedeného znenia textom, v reklamnom bloku jedného denníka ľubovoľne vybraného žalobcom po dobu 24 (slovom: dvadsaťštyri) hodín.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 66387,84.- EUR (slovom: šesťdesiatšesťtisícristoosemdesiatšedem, 84/100) do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.“

Súd návrhu žalobcu vyhovel a uznesením č.k. 14C/362/2008-294 zo dňa 03.06.2014 zmenu petitu pripustil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 11.06.2014.

Súd pri rozhodovaní vo veci vychádzal z vykonaných dôkazov výsluchom žalobcu, oboznámením vypovedí svedkov v súvisiacom konaní sp.zn. 15C/197/2008 Y. Y., D. Y., B. Y., W. M., L. X.É., oboznámením sa so zvukovým záznamom reportáže, vyšetrovacím spisom OR PZ Bratislava 1 ČVS: ORP - 1055/1-OVK - B1/2006-PA, spisovým materiálom tunajšieho súdu sp.zn. 15C/197/2008, 9C/121/2008, 25C/86/2007, 17C/362/2008, výpoveďou svedka M. z konania 9C/121/2008, rozsudkom OS PO sp.zn. 1T/74/2011, uznesením OS PO č.k. 6T/138/2005-1126 z 29.07.2013, písomnými stanoviskami oboch sporových strán, ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

Dňa 22. 12. 2005 sa uskutočnila tlačová beseda Slovenskej národnej strany v sídle SNS na Šafárikovom námestí v Bratislave na ktorej sa žalovaný vyjadroval o snahe polície o jeho diskreditáciu a o tíme, ktorý bol na tento účel vytvorený a vrámci svojich tvrdení uviedol aj to, že „Tento tím bol nedávno posilnený o Jaroslava Dujavu, ktorého osobne riadi L. X. a viceprezident PZ SR L. F. Y. je stíhaný pre trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa a bol preto vo väzbe osem mesiacov. Y. má jedinou úlohu - dostať za každú cenu F., potom bude omilostený a povýšený.“ Výroky žalovaného boli medializované, uverejnila ich Slovenská tlačová agentúra SITA, televízia TA 3, televízia Markíza. Žalobca tvrdí, že výroky o jeho nasadení na osobu žalovaného za účelom sledovania a diskreditácie nie sú pravdivé. V súvislosti s výrokmi žalovaného podal žalobca trestné oznámenie čo bolo predmetom prešetrovania OR PZ vedeného pod ČVS: ORP - 1055/1-OVK - B1/2006-PA. Uznesením z 09. 03. 2006 bolo začaté trestné stíhanie pre trestný čin ohovárania, ktorého sa mal dopustiť neznámy páchatel. Z vyšetrovacieho spisu súd zistil, že bol vypočutý žalovaný k podanému trestnému oznámeniu a tento uviedol, že informácie získal z dôveryhodného zdroja, avšak pre odstup času nevie konkrétne označiť osobu, ktorá mu tieto informácie poskytla. Pokiaľ žalobca uvádza, že nejaké tvrdenia boli klamlivé a zavádzajúce, tak ako chce vysvetliť, že sa takéhoto konania nedopustil. Žalovaný ďalej uviedol, že pokiaľ vie, v roku 2005 v čase tlačovej besedy pred týmto dátumom bol žalobca prepustený z väzby a v tomto konkrétnom čase bol ešte stíhaný okrem iného aj pre trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa. V roku 2006 v mesiaci apríl alebo máj bol opätovne vzatý do vyšetrovacej väzby pre trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa čo podľa informácií L. F. súviselo s jeho nezákonnou činnosťou ako policajta. Žalovaný sa preto nedomnieva, žeby jeho výroky žalobcu ohrozili v zamestnaní, keď až do doby, keď bol druhýkrát vzatý do vyšetrovacej väzby stále pracoval na pôvodnom mieste. K reakcii okolia na osobu žalobcu žalovaný uviedol, že tomuto sa nečuduje, pretože keď bol prepustený z väzby v relácii Paľba TV Markíza bolo viackrát deklarované, čoho sa žalobca ako policajt dopustil, tak považuje za zákonité, že sa ľudia začali od neho odvracať a samozrejme aj správať nedôverčivo. Žalovaný v závere uviedol, že údaje, ktoré povedal boli pravdivé o čom svedčí aj to, že žalobca bol prepustený nadriadenými z policajného zboru za obdobné protizákonné konanie nielen voči osobe žalovaného, ale aj iným osobám, o čom je možné presvedčiť sa nahliadnutím do vyšetrovacích spisov.

Celá reportáž pod názvom „J. F.: SMK diskredituje SNS, SDKÚ, ÁNO aj Smer.“ vysielať dňa 22.12.2005 televíziou TA 3 v hlavných právach prebehla nasledovne:

Redaktor hlavných novín TV TA3: „Strana maďarskej koalície sa nesnaží podľa predsedu SNS L. F. zdiskreditovať iba jeho osobu a SNS, ale aj SDKÚ, ÁNO, či Smer - Sociálnu demokraciu. Prostredníctvom svojho nominanta viceprezidenta Policajného zboru L. F. a jeho podriadených zbiera

o týchto stranách rôzne informácie s cieľom ich diskreditácie pred blížiacimi parlamentnými voľbami. Žiadna z oslovených strán nepovažuje výroky L. F. za hodné komentára.“

Redaktorka Z. O.: „Len na osobu L. F. je v Žiline podľa jeho vlastných slov nasadených 6 až 8 policajtov. Majú ho navštevovať s odpočúvacím zariadením ako agenti provokatéri, odpočúvané sú podľa neho telefóny na radnici, jeho mobil, manželkin mobil či telefóny zamestnancov Žilina Investu, ktorá má na starosti investíciu KIA.“

L. F.: „Chodia po krčmách, zbierajú informácie, hľadajú agentov provokatérov“.

Redaktorka Z. O.: „Špeciálne bol do Žiliny podľa F. na neho nasadený policajt L. Y.. Ten je stíhaný pre zneužívanie právomoci verejného činiteľa za čo bol aj vo vyšetrovacej väzbe.“

L. F.: „Pod priamou asistenciou pána prvého viceprezidenta F. je teraz v Žiline s jediným, s jedinou úlohou dostať za každú cenu F..“

X. P.: „Sú to silvestrovské taľafatky a pán primátor s tým mal počkať ešte týždeň.“

Redaktorka Z. O.: „Za sledovaním F. je podľa neho Strana maďarskej koalície. Cieľom jej diskreditácie nie je len SNS, ale aj SDKÚ, ÁNO, či Smer - Sociálna demokracia.“

L. F.: „Je to samozrejme boj o voliča.“

V. V.: „Ja si myslím, že pán F. dosiahol to čo chcel, znovu bude na televíznych obrazovkách. Už mu to chýbalo, preto si vymýšľa také blbosti. Myslím si, že to nie je hodné ďalšieho komentára.“

Z. T.: „Sociálna demokratická kresťanská únia nemá také obavy a žela všetkým ľuďom dobrej vôle s čistým svedomím pokojné sviatky.“

L. F.: „Mám veľa priateľov v policajnom zbore. Samozrejme, že títo priatelia ma informujú.“

Redaktorka Z. O.: „Hoci sú podľa F. fakty o diskreditácii jeho osoby zrejme, nemieni podať trestné oznámenie.“

L. F.: „Teraz ho podávam. Oni sa budú, pozerajú sa všetci na mňa, hádam sa budú pozerat' vo vašom spravodajstve, tak nech konajú.“

Redaktorka Z. O.: „Tatiana Novotná TA3.“

Markíza - markíza text uverejnila dňa 22.12.2005 teletextovú správu, kde v článku pod názvom: „F. tvrdí, že ide po ňom polícia“, kde je text týkajúci sa žalobcu: „V Žiline bolo zriadené detašované pracovisko úradu boja s organizovanou kriminalitou. Tento tím bol nedávno posilnený o L. Y., ktorého osobne riadi L.Á. X. a viceprezident PZSR L. F.. Y. je stíhaný pre trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa a bol preto vo väzbe osem mesiacov. Y. má jedinú úlohu - dostať za každú cenu F., potom bude omilostený a povýšený. Vyhlásil F..“

Rovnakým obsahom sa osobe žalobcu venuje aj správa publikovaná agentúrou SITA zo dňa 22.12.2005.

Televízia Markíza v relácii Paľba „Výnimočný policajt“ odvysielanej 24.04.2006 odvysielala reportáž o žalobcovi, v rámci ktorej dala priestor na vyjadrenie žalovanému, ktorý uviedol: „Na tej tlačovke som sa vyjadril, že pán Dujava je nasadený vyložene na diskreditáciu mojej osoby ako predsedu Slovenskej národnej strany, tak na druhý deň okamžite všetci šiesti ľudia zmizli zo Žiliny. Na pokyn koho?“

Žalobca vo výpovedi a písomných stanoviskách uvádzal, že žalovaný sa na tlačovej konferencii dňa 22. 12. 2005 k osobe žalobcu s uvedením jeho mena a priezviska vyjadroval ako o osobe nasadenej za účelom kompromitácie žalovaného a v prípade, ak sa to žalobcovi podarí, mal byť omilostený a povýšený, poukázal na žalobcovo trestné väzobné stíhanie v minulosti. Výroky žalovaného boli odprezentované všetkými médiami v SR ako top správa a stalo sa tak len dva dni pred Vianocami.

V čase, keď výroky odznali pôsobil žalobca ako činný policajt vo funkcii, v ktorej získaval informácie z kriminálneho prostredia a jeho úlohou bolo prenikať a získavať takéto informácie. Zverejnením správy bola jeho činnosť značne sťažená. Žalovaným odprezentovaná informácia žalobcu znemožnila a poškodila nielen na úrovni profesnej, ale tým, že ju povedal vysoký politický funkcionár, tak od žalobcu dal každý ruky preč a nikoho nezaujímalo, či informácia je pravdivá. Informácia nepriaznivo zasiahla do rodinného života žalobcu, pocítila to jeho manželka, deti, rodičia a blízky príbuzní. Podstatne sa zmenil prístup k osobe žalobcu potom, ako sa politický subjekt ktorého žalovaný bol predsedom v júni roku 2006 dostal do vlády a ľudia začali od žalobcu bočiť. Okrem toho, trestné konanie, ktoré bolo voči žalobcovi vedené sa skončilo oslobodzujúcim rozsudkom, no napriek tomu sa cítil byť poškodený napríklad keď dostal ponuku vyučovať na Vysokej škole sociálnej práce a zdravotníctva v Prešove, no potom v súvislosti s procesom akreditácie o čom rozhoduje ministerstvo školstva (v tom čase riadené nominantom SNS) žalobcovi bolo povedané, že to nie je spoločensky vhodné. Ako policajt sa stal obeťou mobbingu, zvýšených kontrol a dodnes musí čeliť ironickým poznámkam a útokom za vyjadrenia, že mal kompromitovať Slotu.

Súd oboznámil výpovede svedkov vypočutých v súvisiacom konaní 15C 197/2008 z dôvodu hospodárnosti, pretože títo sa vyjadrovali k totožnému skutku:

Z výpovede svedka Y. Y. - syna žalobcu vyplýva, že tento si spomína na odvysielanie správy v predvianočnom období, kedy sa ako rodina tešili na príjemné prežitie Vianoc spoločne ako rodina zvlášť potom, ako to v ich rodine škrípalo najmä medzi rodičmi, ktorí sa hádali za zatvorenými dverami o tom, čo zas otec urobil. V tom čase sa svedka stránili kamaráti, dostával telefonáty od spolužiakov aby pozeral TA3 a došlo k narušeniu jeho vzťahu s otcom, pretože mu prestával dôverovať a nevedel čo si o tom má myslieť. Svedok pôsobí ako futbalový rozhodca, ľudia ho kontaktujú a veľakrát sa nevyhne otázkam na meno ktoré nosí. Svedok veľakrát nemal chuť k tomuto menu sa hlásiť a uviedol, že sa jedná len o menovcov. Svedkovi predovšetkým vadilo, že v reportáži TA3 bolo odvysielané celé meno otca nielen priezvisko, takže spolužiaci presne vedeli o koho sa jedná. Svedok potvrdil, že aj v minulosti musel čeliť neprijemným otázkam a situáciám zo strany kamarátov po odvysielaní rôznych „palieb“, ale po odvysielaní reportáže na TA3 ako keby sa opätovne priľal olej do ohňa.

Z výpovede svedkyne D. Y. - manželky žalobcu vyplýva, že bolo tesne pred Vianocami dňa 22.12.2005, keď sa snažila ako matka deťom zabezpečiť Vianoce ako majú byť a v tom čase bola známymi upozornená na to, aby si večer pozreli Hlavné správy na TA3, kde bolo uvedené plné meno manžela a informácia o tom, ako sa snaží kompromitovať nejaké strany aj osobu pána F.. Potom podľa svedkyne nastala hodina ticha, Vianoce sa pre nich skončili a riešili to, čo sa stalo. Vianoce pre nich neboli obdobím stmelenia ale hádok a aj jej následný nástup do zamestnania bol strašný vzhľadom na otázky. Ešte aj v súčasnosti, keď do internetového vyhľadávača zadá meno, tak sa jej zobrazia nejaké správy. Na otázku právneho zástupcu žalovaného, že kedy najviac sa prejavovali dôsledky medializácie žalobcu a najväčšie reakcie okolia svedkyňa odpovedala, že po každej jednej medializácii ona nevie uviesť či bolo najhoršie odvysielanie TA3, alebo Paľby, avšak správa na TA3 bola o to horšia, že boli Vianoce.

Z výpovede svedkyne B. Y. - matky žalobcu, vyplynulo, že stalo sa to v pokojnom období v čase Vianoc, prežili si dosť stresových situácií a potom sa objavila táto správa na ktorú svedkyňa upozornila suseda. Na TA3 to bolo horšie, pretože to opakovali. Na druhý deň bolo strašné vyjsť do dediny, pretože sa o tom rozprávalo a Televízia TA3 bola považovaná dovedy za dôveryhodnú televíziu.

Z výpovede svedkyne W. M. - bývalej kolegyne žalobcu vyplýva, že so žalobcom pracovala od roku 1996 ona ako vyšetrovatelka a on ako kriminalista. V roku 2005 bola zaradená na Úrad boja proti organizovanej kriminalite - východ, kde pracuje doposiaľ. V období, keď bol žalobca prepustený z väzby, bol zaradený do tímu, kde pracoval v kauze ľahké vykurovacie oleje. Dňa 22.12.2005 čo je zhodou okolností narodeninový deň svedkyne, táto bola s priateľkami v Prešovskom podniku Eden, kde jej zavola kolega X. alebo P. a pýtali sa jej na to, či sledovala správy alebo rádio. Doporučili jej pozrieť teletext Markízy alebo TA3 čo svedkyňa po návrate domov urobila, pozrela si teletext na ktorom bolo uvedené plné meno žalobcu L. Y.. Spomínalo sa tam niečo so Žilinou čomu svedkyňa nerozumela. Potom si pozerala aj vystúpenie pána F., kde spomínal to isté čomu tiež nerozumela. Potom si všimla, že kolegovia napríklad z Košíc sa na nich divne pozerali a spájali ich s osobou žalobcu. Tiež im bolo naznačené „zhora“, žeby s ním nemali udržiavať kontakt. Ďalej svedkyňa uviedla, že potom bola osoba žalobcu napriek tomu, že bol z nich najkúsenejší a spravidla on pripravil prípad z pohľadu stratégie

a taktiky, keď to dávali na podpis vedúcemu boli im povedané, aby z toho vynechali Y.. Svedkyňa tiež uviedla, že po odvysielaní príspevku na TA3 sa vzťah kolegov k žalobcovi zhoršil o 180 stupňov, pretože skutočnosti uvádzané pánom F. v kontexte s agentom vzbudzovali dojem, že niečo pravdy na tom je a nielen svedkyňa mala isté pochybnosti, ale aj nadriadení si mysleli, že žalobca klame. Okrem toho svedkyňa potvrdila, že po odvysielaní príspevku na TA3 sa kontrolná činnosť vedúceho a riaditeľa UBOK - u zvýšila tak vo vzťahu k tímu v Prešove, kde patrila aj svedkyňa, ale najviac bol kontrolovaný žalobca.

Z výpovede svedka L. X. - bývalého kolegu žalobcu vyplýva, že po uverejnení informácie na prelome rokov 2005-2006 o diskreditácii pána F. osobou žalobcu nasadeného pánom F. ktorú zaregistroval nielen svedok ale aj ďalší kolegovia, im bolo nadriadenými doporučené, aby prerušili styky a komunikáciu s pánom Y.. Svedok nechcel konkretizovať kým konkrétne, pretože niektorí už v Policajnom zbore nepracujú. Potvrdil zvýšenú kontrolu žalobcovej osoby, prípadne sa zisťovalo, o čom so žalobcom komunikoval. Na položené otázky svedok odpovedal, že ich úlohou v Žiline ako tímu bolo dokumentovať trestnú činnosť na úseku ľahkých topných a vykurovacích olejov dovážaných z iných krajín a nie diskreditovať osobu Jána Slotu.

Z výpovede svedka L. V. P. - bývalého kolegu žalobcu vyplýva, že po odvysielaní príspevku na TA3 ho začali kontaktovať kolegovia z práce aj mimo práce, najbližší spolupracovníci a pýtali sa ho, či to videl. Svedok aktuálne vysielanie nevidel, ale práve pod vplyvom otázok si to pozrel. Na otázky o pravdivosti týchto informácií, keďže svedok a žalobca boli blízki spolupracovníci, začal sa aj svedok zamýšľať nad pravdivosťou týchto informácií. Pripustil, že v tom čase začal od kolegu bočiť a bolo mu aj doporučované, aby sa s ním nekontaktoval. Takéto rady mu dával priamy nadriadený X. M. a on skutočne nevyhľadával spoločnosť žalobcu, vyložene sa mu vyhýbal.

Súd oboznámil zápisnicu z pojednávania zo dňa 22.02.2011 v právnej veci 9C/121/2008 výpoveď svedka L. M., ktorý uviedol, že žalobcu pozná od narodenia, sú z jednej dediny a dodnes pôsobia vo futbalovom oddiele obce. K žalobcovi má svedok priateľský vzťah, rovnako ako aj k členom jeho rodiny. Nakoľko obaja žijú v obci s veľmi nízkym počtom obyvateľov, každý každého pozná, informácie o žalobcovi boli vnímané zvlášť citlivo. Svedok to zaregistroval v čase, keď bežali upútavky televízie Markíza a dennodenne sa avizovala „Paľba“, ktorá sa bude venovať osobe žalobcu, písalo sa o ňom v Korzári a svedok si spomenul aj na to, že bol daný dokonca priestor L. F.. Svedok ako sociálny pracovník obce vnímal vo svojom okolí, že ľudia bežne na ulici upozorňovali, že sa budú riešiť veci týkajúce sa žalobcu a svedka to doslova až urážalo, pretože mal vedomosť, že v tom čase voči žalobcovi žiadne obvinenia vznesené neboli, až neskôr. Svedok mal vedomosť o tom, že situáciu veľmi zle znášala manželka žalobcu pracujúca ako asistentka učiteľa v škole, deti svedka vnímali situáciu aj z pohľadu detí žalobcu, nakoľko synovia sú rovesníci. Keď sa odohrával v dedine futbalový zápas, vykrikovalo sa priamo na osobu žalobcu, že je skrachovaný policajt a iné vulgárne vyjadrenia, čo svedok vnímal veľmi citlivo a nepríjemne to naňho pôsobilo, bol z toho znechutený. Svedok potvrdil, že v posledných komunálnych minuloročných jesenných voľbách (s poukázaním na výpoveď svedka bolo to zrejme v roku 2010), kde tento za stranu SMER robil kandidáta a navrhol na post starostu a poslanca žalobcu, avšak krajský predseda SMERU povedal, že osoba žalobcu nie je vhodná na funkciu starostu obce, nakoľko má problémy týkajúce sa trestného konania. Svedok je presvedčený, že uvedené okolnosti určite ovplyvnili život žalobcu a s poukázaním na informácie o žalobcovi, tieto aj po piatich rokoch je možné na internete vyhľadať.

Žalobca dal súdu I. stupňa do pozornosti, že doposiaľ všetky trestné súdne konania vedené proti jeho osobe skončili oslobodením spod obžaloby, čoho dôkazom sú rozsudky:

- Okresného súdu Prešov č.k. 5T 165/05-1006 zo dňa 07.04.2011, kde bol žalobca oslobodený spod obžaloby prokurátora VOP Banská Bystrica podľa § 226 písm. a/ Tr. poriadku pre skutok kvalifikovaný ako trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona platného do 31.12.2005, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.
- Rozsudok Okresného súdu v Ružomberku č.k. 8T 66/2008-1142 zo dňa 19.06.2009, na základe ktorého bol žalobca oslobodený spod obžaloby prokurátora VOP Prešov podľa § 285 písm. b/ Tr. poriadku, pre skutky kvalifikovaný ako trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona. Proti rozsudku podal odvolanie prokurátor, o ktorom rozhodoval Krajský súd v Žiline v konaní sp.zn. 1To 104/2009 zo dňa 06.10.2009, ktorým bol žalobca právoplatne oslobodený spod obžaloby.

- Rozsudok Okresného súdu Prešov č.k. 31T 126/2008 zo dňa 13.09.2010, ktorým bol žalobca oslobodený spod obžaloby prokurátora VOP Banská Bystrica č.k. OPv 61/05-61 zo dňa 18.06.2008, podľa § 285 písm. a/ Tr. poriadku pre skutky kvalifikované ako trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona v jednočinnom súbehu s trestným činom ublíženia na zdraví podľa § 222 ods. 1 Tr. zákona a trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona spáchaný formou spolupáchateľstva v jednočinnom súbehu s trestným činom porušovania domovej slobody. Práve týmto rozhodnutím bol žalobca oslobodený spod obžaloby skutku, ktorý bol žalovaným medializovaný v súvislosti s väzobným trestným stíhaním a identifikáciou osoby žalobcu.

Skutočnosti týkajúce sa uvedených trestných konaní neboli rozporované.

Súd oboznámil rozsudok Okresného súdu Prešov č.k. 25C 86/2007-354 tak, ako to žalobca navrhol a z ktorého vyplýva, že predmetom konania bol spor žalobcu proti Markíza Slovakia s.r.o. o ochranu osobnosti s príslušenstvom, kde súd uložil žalovanej povinnosť ospravedlniť sa žalobcovi v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku za nedovolené zverejnenie jeho osobných údajov v teletexte televízie Markíza, v reláciách „Paľba“, konkrétne dňa 17.01.2005 v reportáži „M. L. Y.“, dňa 17.02.2005 v reportáži „Čo vie Y.“, dňa 24.04.2006 v reportáži „Výnimočný policajt.“ a dňa 15.01.2007 v reportáži „Drahí kukláči.“, zverejnením ktorých žalovaná mala nedovolené zasiahnuť do práv na ochranu osobnosti, najmä ľudskej dôstojnosti, súkromia a mena s uvedením, že obrazové a zvukové záznamy žalobcu boli zverejnené v rozpore s § 12 OZ. Ďalej sú špecifikované výroky, za ktoré sa žalovaná ospravedľuje a uložená povinnosť žalovanej predmetné ospravedlnenie tak, ako je vymedzené v petite rozsudku uverejniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku zobrazením na teletexte, Markíza po dobu jedného týždňa v časti, v ktorej sa zobrazujú upútavky na reláciu Paľba. Ďalej bola žalovaná povinná ospravedlnenie zverejniť zobrazením na televíznej obrazovke, súčasne aj prečítaním 4-krát po sebe, vždy priamo pred začatím relácie „Paľba“, pričom prvýkrát pred prvou reláciou „Paľba“ vysielanou po právoplatnosti rozsudku. Žalovanej bola zároveň uložená povinnosť nahradiť nemajetkovú ujmu žalobcovi 10.000,- Eur a v prevyšujúcej časti žalobný návrh súd zamietol. Krajský súd v Prešove rozsudkom č.k. 15Co 83/2010 potvrdil rozsudok súdu I. stupňa s miernou korekciou, keď zobrazenie na teletexte Markíza stanovil na 1 deň a text ospravedlnenia mala žalovaná zverejniť zobrazením na televíznej obrazovke a súčasne aj prečítať ním 1-krát pred začatím relácie „Televízne noviny“ do troch dní od právoplatnosti rozsudku vo veci samej. Potvrdil rozsudok aj vo výroku o povinnosti zaplatiť nemajetkovú ujmu 10.000,- Eur a v zamietnutí návrhu v prevyšujúcej časti. Zmenil rozsudok súdu I. stupňa vo vzťahu k výrokom II. a III. k dĺžke a počtu ospravedlnení tak, že žalobu v prevyšujúcej časti zamietol.

Súd tiež oboznámil rozsudok Okresného súdu Prešov č.k. 17C 362/2008-318 zo dňa 02.07.2012, v ktorom súd rozhodoval o návrhu žalobcu P. L. Y. proti žalovanej Televízia Markíza - spoločnosť Markíza - Slovakia a spol. s.r.o. o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy tak, že uložil žalovanej povinnosť ospravedlniť sa žalobcovi vo vysielaní televízie Markíza na markízatexte v časti „Správy z domova“ na strane 114 po dobu 24 hodín ospravedlnenie v znení, „Televízia Markíza sa ospravedľuje P. L. Y. za nedovolené zverejnenie jeho mena a priezviska, porušenie zásady prezumpcie jeho neviny a prezentáciu nepravdivých informácií o ňom, ktoré sme uverejnili dňa 22.12.2005 na markíza texte v časti „Správy z domova“ na strane 114 v správe s titulom „F. tvrdí, že ide po ňom polícia“ zverejnením mena a priezviska a nepravdivých informácií o P. L. Y. sme nezákonne zasiahli do jeho práv na ochranu osobnosti, najmä ľudskej dôstojnosti, súkromia a mena. Informácie sme zverejnili bez toho, aby sme mali dôkaz o ich pravdivosti alebo dôveryhodnosti.“ V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol a náhradu trov konania účastníkom nepriznal. Po podanom odvolaní rozhodol Krajský súd rozsudkom č.k. 20Co 230/2012 tak, že zrušil rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, a uložil súdu I. stupňa rozhodnúť vo vyššie naznačených intenciách s tým, že sa bude potrebné vysporiadať so všetkými relevantnými skutočnosťami majúcimi vplyv na výšku nemajetkovej ujmy. Okresný súd opätovne rozhodol rozsudkom č.k. 17C 362/2008-405 dňa 05.03.2014 tak, že priznal žalobcovi náhradu nemajetkovej satisfakcie vo výške 15.000,- Eur a vo zvyšku návrh zamietol. Rozsudok v časti nemajetkovej zatiaľ nie je právoplatný.

Na tunajšom súde prebiehalo konanie totožného žalobcu proti žalovanej SITA Slovenská tlačová agentúra a.s. so sídlom v Bratislave, kde Okresný súd Prešov rozsudkom č.k. 9C 121/2008-217 rozhodol tak, že uložil žalovanej povinnosť ospravedlniť sa za výroky zo dňa 22.12.2005 vydané v správe, v

ktorej žalovaná uviedla: „Ako uviedol F. dnes na tlačovej besede v Žiline, bolo zriadené detašované pracovisko Úradu boja s organizovanou kriminalitou. Tento tím bol nedávno posilnený o L. Y., ktorého osobne riadi Ján X. a viceprezident PZ SR L. F.. Y. je stíhaný pre trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa a bol preto vo väzbe 8 mesiacov. Y. má jedinou úlohu - dostať za každú cenu F., potom bude omilostený a povýšený, vyhlásil dnes F.“. Ospravedlnenie mala žalovaná povinnosť vydať v tlačovej správe a doručiť na vedomie Televízii TA 3 - spoločnosti C.E.N s.r.o., Televízii Markíza - spoločnosti Markíza - Slovakia, spol. s.r.o. so žiadosťou o zverejnenie a C.. L. F.. V prípade neuverejnenia ospravedlnenia je žalobca oprávnený na náklady žalovanej uverejniť takéto ospravedlnenie v dvoch televíziách vybraných žalobcom, v teletexte Markíza a v dvoch denníkoch vybraných žalobcom vo forme inzercie. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol. V predmetnom konaní došlo k späťvzatiu žalobného návrhu z dôvodu mimosúdnej dohody a konanie bolo zastavené.

Na tunajšom súde prebieha konanie sp.zn. 15C/197/2008 totožného žalobcu proti žalovanej C.E.N. s.r.o. o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy, v ktorom sa totožný žalobca domáha uverejnenia ospravedlnenia slovom a písmom vo vysielaní televízie TA3 spôsobom zverejnenia ospravedlnenia televíziou TA3 žalobcovi za zverejnenie mena a priezviska v hlavných správach TA3 dňa 22.12.2005 o 18:45 hod. v správe s titulom „SMK diskredituje SNS, SDKÚ, ÁNO aj SMER“ a opakovane v jej reprízach v rámci spravodajstva vysielaného toho istého dňa o 21:00 a 23:00 hod., zverejnením mena a priezviska žalobcu sme nezákonne zasiahli do jeho práv na ochranu osobnosti, najmä ľudskej dôstojnosti, súkromia a mena, tiež zverejnením správy o nasadení žalobcu na osobu Jána Slotu pod priamou s asistenciou prvého viceprezidenta F. s úlohou dostať za každú cenu Slotu, ktorej informácie boli zverejnené bez toho, aby televízia TA3 mala dôkaz o ich pravdivosti alebo hodnovernosti. Ďalej sa má TA3 ospravedlniť za porušenie prezumpcie nevinu uvedením informácií o trestnom stíhaní v spojení s uvedením mena a priezviska žalobcu a žalobca sa tiež domáha náhrady nemajetkovej ujmy 33.193,92 Eur. Okresný súd Prešov rozhodol rozsudkom dňa 24.09.2014 tak, že žalobný návrh zamietol. Rozsudok nie je právoplatný.

Žalobca v záverečnom písomnom stanovisku súdu zrekapituloval dôvody podanej žaloby a tomu prináležiacu argumentáciu. Poukázal na zásah do jeho osobnostných práv neoprávneným zverejnením mena a priezviska, neoprávneným zverejnením nepravdivých informácií o osobe žalobcu a porušením prezumpcie nevinu. Zdôraznil, že nikto ho nekontaktoval v súvislosti s vyžiadanim si súhlasu žalobcu na zverejnenie mena a priezviska, argumentoval, že v čase medializácie bol radovým policajtom a nebol nadriadeným v zmysle § 4 zák. č. 73/1993 Z.z., nikto si nevyžiadal vyjadrenie a súhlas k zverejneniu informácií odprezentovanými ako vyjadrenia Jána Slotu. Žalovaný zverejnil nepravdivé informácie pred zástupcami médií a novinármi, ktorí tieto ďalej šírili verejnosti ako pravdivé napriek tomu, že žalovaný nedisponoval dôkazmi o pravdivosti svojich tvrdení. Žalobca poukázal, že niektoré médiá postupovali korektne a dodali, že žalovaný nepredložil dôkaz o ním tvrdných skutočnostiach. V súvislosti s porušením prezumpcie nevinu žalobca uviedol, že taktiež nikomu nedával súhlas so zverejnením takýchto informácií a napriek tomu, že v minulosti bol viacnásobne trestne stíhaný, všetky konania skončili buď oslobodením spod obžalôb, resp. zastavením trestného stíhania. Ako následok a škoda spôsobená cieľenou medializáciou lži a klamstve bola strata dôvery, zníženie vážnosti, neprimerané kontroly, negatívne nazeranie okolia na jeho osobu a rodinu, zmena prístupu kolegov a priateľov, výsmešky a pod.. Zdôraznil, že medializácia prišla v zvlášť nevhodnom období Vianoc, čo poznačilo atmosféru v rodine a citovú situáciu. Zvlášť ťažko vnímali situáciu deti žalobcu prežívaním hraničiacim až s depresívnymi stavmi. Ako ďalší negatívny dôsledok žalobca uvádzal, že pred komunálnymi voľbami v roku 2010 bol oslovený miestnou organizáciou strany SMER - sociálna demokracia na kandidatúru nezávislého kandidáta s podporou uvedenej strany, po osobnom stretnutí s členmi výboru a podanie vysvetlenia na položené otázky aj v súvislosti s väzobným trestným stíhaním a medializáciou okresná rada zamietla jeho nomináciu kandidáta na post starostu obce. Bola odsúhlasená len kandidatúra na post poslanca obecného zastupiteľstva. Nepriaznivý dopad zaznamenala aj profesijná kariéra žalobcu, keď s ním nebol uzavretý pracovný úväzok ako pedagogického pracovníka na Katedre sociálnej práce VŠ sv. Alžbety, pracovisko Prešov, o čom mal ako svedok vypovedať P. U. D., P., ktorý uvedené žalobcovi vysvetlil, že to súviselo s negatívnou medializáciou jeho osoby vo vzťahu k osobe Jána Slotu.

Žalovaný v zastúpení právnym zástupcom v záverečnom stanovisku uviedol, že má za to, že vyjadrenie žalovaného žiadnym relevantným spôsobom nezasiaholo do práv žalobcu na ochranu osobnosti, nakoľko kritika žalovaného ako politika smerovala k činnosti policajného zboru a žalovaný neuvádzal vo svojich vyjadreniach žiadne nepravdivé údaje. Informácia o trestnom väzobnom stíhaní bola relevantná, čo

potvrdila j žalobca, žalovaný neuvádzal prípadné previnenie žalobcu. právny zástupca ďalej namietal zdôvodnenie výšky požadovaného finančného zadostučinenia, nakoľko prípadný zásah nespočíval len v konaní žalovaného, ale aj tretích osôb, ktorých činnosť žalovaný ovplyvniť nevedel. Zdôraznil podanie žalobného návrhu tri dni pred uplynutím trojročnej premlčacej lehoty na uplatnenie finančného zadostučinenia, z čoho sa dá usudzovať, že snahou žalobcu nie je náprava dôsledkov, ale materiálny prospech.

Na základe zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

Podľa čl. 10 Listiny základných práv a slobôd, každý má právo na zachovanie svojej ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena. Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života. Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o svojej osobe.

Podľa čl. 17 Listiny základných práv a slobôd, sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené. Každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu. Cenzúra je neprípustná. Slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia, ktoré sú v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejnú bezpečnosť, ochranu verejného zdravia a mravnosti. Štátne orgány a orgány územnej samosprávy sú povinné primeraným spôsobom poskytovať informácie o svojej činnosti. Podmienky a vykonanie ustanoví zákon.

Podľa čl. 19 Ústavy SR

- (1) Každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.
- (2) Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.
- (3) Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o svojej osobe.

Podľa čl. 26 Ústavy SR,

- (1) Sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.
- (2) Každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu. Vydávanie tlače nepodlieha povoľovaciemu konaniu. Podnikanie v odbore rozhlasu a televízie sa môže viazať na povolenie štátu. Podmienky ustanoví zákon.
- (3) Cenzúra sa zakazuje.
- (4) Slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti.
- (5) Orgány verejnej moci majú povinnosť primeraným spôsobom poskytovať informácie o svojej činnosti v štátnom jazyku. Podmienky a spôsob vykonania ustanoví zákon.

Podľa § 11 Občianskeho zákona č. 40/1964 Zb. (ďalej „OZ“) fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 12 ods. 1,2,3 OZ,

- (1) Písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy týkajúce sa fyzickej osoby alebo jej prejavov osobnej povahy sa smú vyhotoviť alebo použiť len s jej privolením
- (2) Privolenie nie je potrebné, ak sa vyhotovia alebo použijú písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky, zvukové alebo obrazové a zvukové záznamy na úradné účely na základe zákona.
- (3) Podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy sa môžu bez privolenia fyzickej osoby vyhotoviť alebo použiť primeraným spôsobom tiež na vedecké a umelecké účely a pre tlačové, filmové, rozhlasové a televízne spravodajstvo. Ani také použitie však nesmie byť v rozpore s oprávnenými záujmami fyzickej osoby.

Podľa § 13 ods. 1,2,3 OZ,

(1) Fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadostučinenie.

(2) Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

(3) Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa § 128 ods. 1 Tr. zákona č. 300/2005 Z.z., verejným činiteľom sa na účely tohto zákona rozumie prezident Slovenskej republiky, poslanec Národnej rady Slovenskej republiky, poslanec Európskeho parlamentu, člen vlády, sudca Ústavného súdu Slovenskej republiky, sudca, prokurátor alebo iná osoba zastávajúca funkciu v orgáne verejnej moci, príslušník ozbrojených síl, osoba v služobnom pomere, starosta, predseda vyššieho územného celku, poslanec orgánu územnej samosprávy, štátny zamestnanec alebo zamestnanec orgánu štátnej správy, územnej samosprávy alebo iného štátneho orgánu, osoba, ktorá vykonáva pôsobnosť v rámci právnickej osoby, ktorej zákon zveruje právomoc rozhodovať v oblasti verejnej správy, notár, súdny exekútor, člen lesnej stráže, vodnej stráže, rybárskej stráže, poľovnickej stráže, stráže prírody alebo osoba, ktorá má oprávnenie člena stráže prírody, ak sa podieľa na plnení úloh spoločnosti a štátu a používa pritom právomoc, ktorá mu bola v rámci zodpovednosti za plnenie týchto úloh zverená. Pre trestnú zodpovednosť a ochranu verejného činiteľa sa podľa jednotlivých ustanovení tohto zákona vyžaduje, aby trestný čin bol spáchaný v súvislosti s jeho právomocou a zodpovednosťou. Verejným činiteľom je aj sudca alebo úradník medzinárodného súdneho orgánu uznaného Slovenskou republikou alebo funkcionár alebo iný zodpovedný pracovník orgánu činného v trestnom konaní iného štátu, orgánu Európskej únie alebo orgánu vytvoreného spoločne členskými štátmi Európskej únie, ak na území Slovenskej republiky vykonáva úkony trestného konania takého štátu alebo orgánu; pre jeho ochranu sa podľa ustanovení tohto zákona vyžaduje, aby úkony trestného konania vykonával v súlade s medzinárodnou zmluvou alebo so súhlasom orgánov Slovenskej republiky.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a), b) zák. č. 215/2004 Z.z. o ochrane utajovaných skutočností, utajovanou skutočnosťou nemôže byť informácia o

a) nezákonnom alebo nesprávnom postupe alebo nezákonnom rozhodnutí verejných činiteľov a orgánov verejnej moci,

b) trestnej činnosti verejných činiteľov, 2)

Podstatou sporu je konflikt medzi ústavou a dohovorom garantovanou slobodou prejavu a právom na ochranu osobnosti, ktoré je taktiež garantované tak ústavou, ako aj dohovorom. Podstatou rozhodovania v obdobných právnych sporoch je hľadanie vyváženého vzťahu medzi ústavou garantovaným právom na ochranu cti, dôstojnosť, súkromia na jednej strane a slobodou prejavu a právom na informácie na strane druhej. Vychádzajúc z judikatúry ÚS SR, ÚS ČR, ESLP tieto viackrát zdôraznili, že každý konflikt vo vnútri systému základných práv a slobôd resp. ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodných zmlúv o ľudských právach a základných slobodách je potrebné riešiť prostredníctvom zásady ich spravodlivej rovnováhy (IV. ÚS 362/09, PL - ÚS 22/06, III. ÚS 34/07 a IV. ÚS 302/10, ÚS ČR II. ÚS 2051/14). Všetky základné práva a slobody sa chránia len v takej miere a rozsahu, kým uplatnením jedného práva alebo slobody nedôjde k neprimeranému, či dokonca k popretiu iného práva alebo slobody. Preto pri výklade, či aplikácii práva na takéto vzťahy sú sudy povinné uplatnením ústavne zaručených práv a slobôd starostlivo vážiť a brať do úvahy tak, aby súčasne poskytli ochranu jak právam v rovine podústavného práva, ako aj právam základným. Význam každého z kolidujúcich ústavných práv je tiež determinovaný skutkovými okolnosťami prípadu a k ním prináležiacej judikatúre Ústavného súdu SR, prípadne Európskeho súdu pre ľudské práva (ESLP), v ktorých rozhodovacej činnosti už bola kolízia slobody prejavu a osobnostných práv opakovane riešená. Európsky súd v tejto súvislosti konštantne zastáva postoj, že akékoľvek zásahy do politickej diskusie vyžadujú prísny prieskum (Castells proti Španielsku, Ceylan proti Turecku). Aj keď z judikatúry vyplýva, že riešenie kolízie závisí vždy na celkovom kontexte individuálneho prípadu, na druhej strane však z relevantnej judikatúry je možné abstrahovať isté východiská, na ktorých posúdení majú sudy založiť svoje rozhodnutie. Prvým dôležitým aspektom je klasifikácia samotných sporných výrokov a posúdenie, či tieto majú charakter skutkového tvrdenia, či hodnotiaceho úsudku. Uvedené rozlíšenie je dôležité práve preto, že hodnotiaci

úsudok nepodlieha dôkazu pravdy, zatiaľ čo skutkové tvrdenia sú do značnej miery determinované ich pravdivosťou. Ďalším dôležitým aspektom je charakter kritizovaných skutočností, pričom otázky týkajúce sa politiky, resp. vecí verejných majú veľmi silnú ochranu. Vecou verejnou sú akékoľvek agendy štátnych inštitúcií, ako aj činnosť osôb pôsobiacich vo verejnom živote, t.j. činnosť politikov miestnych i celoštátnych, úradníkov, sudcov, advokátov, prípadne kandidátov, či čakateľov na tieto funkcie, vecou verejnou je samozrejme aj umenie vrátane šoubiznisu a všetko, čo na seba upútava verejnú pozornosť. Verejné záležitosti môžu byť verejne posudzované. Ďalej je potrebné vždy zvážiť, či kritika sa týka sféry profesijnej, alebo sféry súkromného života, pretože kritika týkajúca sa sféry profesijnej je chránená viac, ako kritika zasahujúca do sféry súkromnej (rozsudok ESLP Dalban proti Rumunsku). Ani v prípade verejne činnej osoby však nemôže platiť, žeby jej súkromný život nebol vôbec chránený.

Na základe zhora uvedeného vychádzajúc z rozhodovacej činnosti Ústavného súdu SR súd pri riešení kolízie medzi právom na slobodu prejavu a právom na ochranu osobnosti jednotlivca vychádzal z nasledovných kritérií:

- Povaha výroku (či ide o skutkové tvrdenie, či hodnotiaci úsudok)
- Obsah výroku (či ide o prejav „politický“, „komerčný“)
- Forma výroku (nakoľko je výrok expresívny, či dokonca vulgárny)
- Postavenie kritizovanej osoby (či ide o osobu verejne činnú, osobu aktívnu v politickom živote, prípadne osobu verejne známu)
- Či sa výrok dotýka súkromnej, alebo verejnej sféry kritizovanej osoby
- Chovanie kritizovanej osoby (napr. či kritiku „vyprovokovala“, alebo ako sa následne ku kritike postavila)
- Kto výrok predniesol (napr. či sa jedná o novinára, bežného občana, politika a pod.)
- Kedy sa tak stalo (napr. či mal, alebo mohol mať autor v daný okamžik k dispozícii konkrétne údaje z ktorých vychádzal, v akej situácii tak urobil).

V prejednávanej veci ako to vyplýva z obsahu výrokov je veľmi podstatné, že celý predmetný výrok je skutkovým tvrdením vo vzťahu k osobe žalobcu („špeciálne bol do Žiliny podľa F. na neho nasadený policajt L. Y. Ten je stíhaný pre zneužívanie právomoci verejného činiteľa, za čo bol aj vo vyšetrovacej väzbe. Pod priamou asistenciou pána prvého viceprezidenta F. je teraz v Žiline s jediným, s jedinou úlohou, dostať za každú cenu F., potom bude omilostený a povýšený“). Oprávnenosť výroku majúceho povahu skutkového tvrdenia závisí v zásade na jeho pravdivosti. Zo žalovaným prednesených slov je výrok o trestnom stíhaní žalobcu pre trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa, prečo bol vo väzbe osem mesiacov nepochybne pravdivý, v období odvysielania reportáže bol žalobca skutočne trestne stíhaný pre uvedený trestný čin a tiež je nesporné, že v čase od 04.12.2003 do 25.08.2004 bol prvýkrát vo väzbe. Výrok o nasadení žalobcu do tímu osobne riadeného L. X. a viceprezidentom PZ SR L. F. s úlohou dostať za každú cenu Slotu, potom bude omilostený a povýšený je výrok, ktorého pravdivosť žalovaný nepreukázal, je teda nepravdivý. Žalobca naopak preložil súdu písomné vyjadrenie prezídia PZ o pôsobení žalobcu v špecializovanom tíme na vysunutom pracovisku Žilina od 24.10.2004, ktorého úlohou nebola kompromitácia L. F., ale plnenie mimoriadnych úloh v súvislosti s vyšetrovaním a dokumentovaním rozsiahlej a závažnej trestnej činnosti na úseku ekonomickej trestnej činnosti páchanej organizovanou formou v problematike minerálnych olejov. Autor predtým, ako skutkové tvrdenie prednesie a toto je spôsobilé zasiahnuť do osobnostných práv inej osoby by mal vyvinúť určité primerané úsilie za účelom zistenia, či je ním prednášaný výrok pravdivý. Napriek argumentácii právneho zástupcu žalovaného, že úmyslom jeho klienta bolo poukázať na spoločenskú situáciu a dianie v policajnom zbore, ktoré považoval za krivdu voči svojej osobe a nie zásah do osobnostných práv žalobcu, uviedol o žalobcovi, ktorého označil plným menom a priezviskom informácie, ktoré nie je možné vnímať ako pozitívne voči osobe žalobcu, pretože tento sa mal dopúšťať nelegálnej činnosti v rozpore s poslaním príslušníka polície a pre žalobcu nie je významné, že tak mal robiť pod údajnou priamou asistenciou najvyšších policajných predstaviteľov. Tento výrok bol spôsobilý zasiahnuť do právom chránených záujmov a osobnosti žalobcu. Sloboda prejavu neznamená právo šírenia nepravdy. Vo vzťahu k výroku o trestnom stíhaní žalobcu pre trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa a väzobnom stíhaní žalobcu súd sa nestotožňuje s namietaným porušením prezumpcie neviný žalobcu, nakoľko vychádzal z nálezu Ústavného súdu SR III ÚS 83/01 „Samotné tvrdenia orgánov činných v trestnom konaní o spáchaní trestného činu obvineným nie sú zásahom do prezumpcie neviný, ktoré odôvodňujú postavenie jednotlivých orgánov činných v trestnom konaní a tiež štádium trestného konania. Prezumpciu neviný porušujú výroky orgánov činných v trestnom konaní o obvinenom zverejnené v masmédiách, ktoré vyjadrujú názor, že tento je vinný, pričom jeho vinu ešte nevyslovil

právoplatným odsudzujúcim rozsudkom súd. Prezumpciu nevinu neporušujú také výroky, ktoré len vyjadrujú stav podozrenia zo spáchania trestného činu.“, a uvedený výrok v čase jeho odprezentovania bol pravdivý. Napriek tomu, že výrok žalovaného bol verejným prejavom, konkrétne k prístupu verejnej moci a netýkal sa súkromnej sféry žalobcu, nebol úplne pravdivý, a vykresľoval žalobcu v negatívnom svetle. Postavenie účastníkov v dobe prednesenia predmetného výroku, obaja boli verejnými činiteľmi, avšak v spoločenskej hierarchii bolo postavenie žalovaného na stupni výrazne vyššom, bol dlhoročným, aktívne činným politikom tak v opozičnej, ako aj komunálnej politike a jeho vyjadrenia k otázkam verejného života boli predmetom intenzívneho záujmu a verejnej diskusie. Žalovaný bol síce v postavení verejného činiteľa v zmysle ust. § 128 Tr. a zákona o štátnozamestnaneckom pomere, a aj osobou verejného záujmu z dôvodu intenzívnej medializácie v relácii TV Markíza „Paľba“, ale v porovnaní so žalovaným hodnou vyššej ochrany a nie povinnou znášať intenzívne zásahy do osobnostných práv než osoba aktívne pôsobiaca vo významnej politickej pozícii. Súd pritom nezistil, žeby osoba žalobcu kritiku žalovaného niečím vyvolala, pretože súvis medzi pôsobením žalobcu v Žiline v špecializovanom tíme nesúvisel s údajným zbieraním materiálov na diskreditáciu žalovaného, ostatne žiadna diskreditácia ani neprebehla. Negatívnym zásahom je aj zverejnenie informácie žalovaným na verejnej tlačovej konferencii pred médiami a novinármi, pričom platí, že čím hromadnejšie sa informácia distribuuje, tým vyššia je ochrana osobnostných práv. Súd sa nestotožňuje s argumentáciou právneho zástupcu žalovaného, že jeho klient nezodpovedá za prípadné šírenie informácie tretími osobami, žalovanému muselo byť zrejmé, že pokiaľ prezentuje informácie na verejnej tlačovej konferencii pred zástupcami médií a novinármi, jeho výroky mali širokú publicitu a boli súčasťou verejnej diskusie. Ak by nemal záujem na ich šírení, nezvolával by tlačovú konferenciu. Naopak, poskytovanie informácií a myšlienok týkajúcich sa verejného života je povinnosťou novinárov a médií a právom verejnosti ich dostať, z čoho vyplýva aj ich privilegované postavenie z hľadiska ochrany slobody prejavu a ich zvýšená ochrana.

S poukázaním na výsledky vykonaného dokazovania aplikujúc citované zákonné ustanovenia a právne záväzný názor odvolacieho súdu dospel prvostupňový súd k záveru, že žalobnému návrhu je potrebné čiastočne vyhovieť. Súd návrhu vyhovel v nasledujúcich častiach požadovaného výroku:

„Žalovaný je povinný v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku sa písomne ospravedlniť žalobcovi a doručiť mu ospravedlnenie v tomto znení:

„Ja, C.. L. F. sa ospravedľujem Vám, P. L. Y. za to, že som na verejnej tlačovej konferencii Slovenskej národnej strany konanej dňa 22.12.2005 v Bratislave zvolanej na tému: „Zverejnenie dôkazov, chronológie a zložíek nasadených na sledovanie a diskreditáciu opozičného politika - predsedu SNS L. F.“ za prítomnosti písucich reportérov, kamier a zvukových záznamových zariadení zverejnil Vaše meno a priezvisko, zverejnením Vášho mena a priezviska som nezákonne zasiahol do Vašich práv na ochranu osobnosti, najmä ľudskej dôstojnosti, súkromia a mena.“

„Ja, C.. L. F. sa ospravedľujem Vám, P. L. Y., za zverejnenie nepravdivých tvrdení o Vašej osobe, na verejnej tlačovej konferencii Slovenskej národnej strany konanej dňa 22.12.2005 v Bratislave zvolanej na tému: „Zverejnenie dôkazov, chronológie a zložíek nasadených na sledovanie a diskreditáciu opozičného politika - predsedu SNS L. F.“, ktoré prevzali mienkotvorné médiá a šírili ich ďalej ako pravdivé, na ktorej som v kontexte sprievodného textu prezentovanej správy uviedol, že:

„Tento tím bol nedávno posilnený o L. Y., ktorého osobne riadi L. X. a viceprezident PZSR L. F.“

„Dujava má jedinu úlohu - dostať za každú cenu Slotu, potom bude omilostený a povýšený.“

„Nepravdivé informácie o Vašej osobe som zverejnil bez toho, aby som mal dôkazy o ich pravdivosti alebo hodnovernosti.“

Ako to už súd uvádzal vyššie, tvrdenia žalovaného boli skutkovými tvrdeniami, aby nešlo o neoprávnený zásah, musí sa skutkové tvrdenie opierať o fakt, objektívne existujúcu realitu, ktorého pravdivosť je overiteľná, teda je potrebné pravdivosť preukázať narozdiel od hodnotiaceho úsudku, ktorými však uvedené výroky neboli. Podstatou tvrdeného zásahu je označenie žalobcu ako osoby, ktorá mala byť nasadená na žalovaného za účelom jeho sledovania a diskreditácie s uvedením plného mena a priezviska žalobcu.

Pojem „diskreditácia“ je definovaný podľa slovníka publikovaného na internetovej stránke ako „zníženie autority, podlomenie dôvery“, čo samo o sebe je konaním spoločensky neprijateľným, zvlášť keď sa ho má dopúšťať príslušník polície, ktorý plní úlohy vo veciach vnútorného poriadku a bezpečnosti, vo svojej činnosti sa riadi Ústavou SR, ústavnými zákonmi, zákonmi a všeobecne záväznými právnymi predpismi, čo z pohľadu súdu je činnosť diametrálne odlišná oproti činnosti akou je cieľená diskreditácia niekoho.

Z pohľadu súdu boli splnené predpoklady v zmysle ust. § 13 ods. 1 OZ, aby bolo žalobcovi poskytnuté primerané nepeňažné zadosťučinenie vo forme ospravedlnenia. Súd vyhovel návrhu žalobcu aj v časti spôsobu ospravedlnenia a uložil žalovanému požiadať televíziu TA3 - spoločnosť C.E.N s.r.o., ktorá záznam z tlačovej besedy aj so spornými výroky opakovane odvysielala zverejniť ospravedlnenie v znení uvedenom vo výroku rozsudku v reklamnom bloku v prime time formou oznamu - čitateľne zobrazeného písaného a zrozumiteľne čítaného textu v dĺžke minimálne 120 sekúnd 1-krát v premiére a 1-krát v repríze s časovým odstupom minimálne 1 - 2 hodiny, pričom takýto spôsobom považoval súd za dostatočný (žalobca požadoval zverejnenie 1-krát v premiére a 2-krát v repríze) aj so zohľadnením tej skutočnosti, že od odprezentovania výrokov uplynula pomerne dlhá doba a sám žalobca podal žalobu takmer po uplynutí troch rokov od konania tlačovej konferencie (tlačová konferencia 22.12.2005, žaloba podaná 19.12.2008).

Súd nevyhovel návrhu žalobcu v časti o uloženie povinnosti žalovanému požiadať televíziu Markíza - spoločnosť MARKÍZA - SLOVAKIA, spol. s r.o. o uverejnenie ospravedlnenie žalovaného žalobcovi v reklamnom bloku v prime time formou oznamu - čitateľne zobrazeného písaného a zrozumiteľne čítaného textu v dĺžke minimálne 120 sekúnd 1-krát v premiére a 2-krát v repríze s odôvodnením, že výroky odprezentované žalovaným menovaná televízia zverejnila len na Markízatexte, nie v hlavných správach televízie, preto z pohľadu súdu by nebola zachovaná proporcionalita medzi zásahom do osobnostných práv žalobcu a poskytnutím primeraného nepeňažného zadosťučinenia vo forme ospravedlnenia. Súd poukazuje na to, že vo všeobecnosti sú teletextové správy predmetom minimálneho záujmu divákov a žalobcovi bolo vyhovené vo zverejnení ospravedlnenia na Markízatexte za odvysielané nepravdivé výroky na rovnakom skutkovom základe ako v tomto konaní, za nedovolené zverejnenie mena a priezviska a porušenie zásady prezumpcie neviny televíziou Markíza - spoločnosťou MARKÍZA - SLOVAKIA, spol. s r.o. Bratislava - Záhorská Bystrica rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 17C/362/2008-318, právoplatný 27.09.2012. Súd taktiež z rovnakých nevyhoveli žalobnému návrhu v časti o uloženie povinnosti žalovanému požiadať Tlačovú agentúru SITA - spoločnosť SITA Slovenská tlačová agentúra a.s. o zverejnenie ospravedlnenia v reklamnom bloku formou oznamu - čitateľne zobrazeného písaného textu po dobu 24 hodín tiež s poukázaním na neproporcionalitu medzi zverejnením informácie a ospravedlnením. Zverejnením ospravedlnenia v hlavnom vysielacom čase televízie Markíza - spoločnosti MARKÍZA - SLOVAKIA, spol. s r.o. a v reklamnom bloku Tlačovej agentúry SITA - spoločnosti SITA Slovenská tlačová agentúra a.s. by nebolo rešpektované ustanovenie § 13 ods. 1 OZ v tom, že zadosťučinenie má byť primerané. Účelom ospravedlnenia v médiách je totižto dosiahnutie vedomostí o nepravdivosti pôvodne zverejnených informácií na rovnakom fóre, na akom boli tieto nepravdivé informácie zverejnené, čo žalobcom v jeho žalobnom návrhu dodržané nebolo. Z pohľadu súdu je významné aj to, že nepravdivé výroky boli najvýraznejšie šírené práve televíziou TA3 (viď. výpovede svedkov). Súd ďalej opakovane zdôrazňuje aj správanie sa žalobcu, ktorý podal návrh na ochranu osobnosti až takmer 3 roky po odvysielaní spornej tlačovej konferencie, čím takýmto postupom čiastočne sám zmaril včasnú nápravu negatívnych následkov neoprávneného zásahu do práva na ochranu jeho osobnosti, poskytnutím adekvátneho morálneho zadosťučinenia a sám nevyvinul žiadnu aktivitu, aby sporné nepravdivé tvrdenia žiadosťou o odvysielanie opravy namietal.

Súd vyhovel návrhu pre prípad nesplnenia si uloženej povinnosti žalovaným spojenej s požiadanim televízie TA 3 - spoločnosť C.E.N. s.r.o. so sídlom v Bratislave o uverejnenie ospravedlnenia žalobcovi spôsobom, že žalobca je oprávnený na náklady žalovaného uverejniť ospravedlnenie žalovaného v znení uvedenom vo výroku rozsudku v reklamnom bloku v prime time formou oznamu - čitateľne zobrazeného písaného a zrozumiteľne čítaného textu v dĺžke minimálne 120 sekúnd 1-krát v premiére a 1-krát v repríze s časovým rozostupom minimálne 1-2 hodiny na náklady žalovaného.

Pokiaľ ide o náhradu nemajetkovej ujmy, požadoval žalobca náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 66.387,84 Eur, súd za primeranú považoval náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 3.000,- Eur a vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

Základným predpokladom pre priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch je v zmysle ust. § 13 ods. 2 OZ zistenie, že došlo k zásahu do osobnostných práv, avšak poskytnuté primerané zadosťučinenie sa nezdá postačujúce a to najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť žalobcu alebo jeho vážnosť v spoločnosti. Tu sa žiada zdôrazniť, že zníženie dôstojnosti, alebo vážnosti v spoločnosti v značnej miere je iba jedným z potenciálnych dôvodov pre priznanie peňažnej satisfakcie. Tu možno nepochybné priznať aj v tých prípadoch, ak sa vzhľadom na iné skutočnosti poskytnuté nepeňažné zadosťučinenie nezdá postačujúce na zmiernenie následkov zásahu. Z hľadiska povahy neoprávneného zásahu žalovaným do práva žalobcu na česť a dôstojnosť, ochranu mena a priezviska (s porušením prezumpcie neviny sa súd nestotožnil) bol spôsobom vykonania na verejnej tlačovej konferencii za prítomnosti písucich reportérov, kamier a zvukových záznamových zariadení aj prostredníctvom najsledovanejších médií a najčítanejších tlačovín predstreté širokej verejnosti, čo nepochybné predstavovalo závažný zásah do práva na ochranu osobnosti žalobcu, ktorý mal značne nepriaznivé dôsledky predovšetkým k rodine žalobcu. Súd má preto za to, že morálne zadosťučinenie v danom prípade sa nejaví byť postačujúce a žalobca má nárok aj na zadosťučinenie v peniazoch (majetkovú satisfakciu) a pri určení výšky primeraného zadosťučinenia súd vychádzal z preukázanej závažnosti vznikutej ujmy a z okolností neoprávneného zásahu. Z výpovede vypočutých svedkov nepochybné vyplýva, že zverejnenie nepravdivých informácií dňa 22.12.2005 malo nepriaznivý dosah nielen pre samotného žalobcu, ale aj pre jeho rodinu a to tak v manželskom vzťahu, rodičovskom vzťahu, vo vzťahoch k priateľom, známym, spolupracovníkom, keď negatívnym terčom nebol len žalobca, ale aj jeho rodinní príslušníci. Nakoľko nepravdivé výroky odoznili počas obdobia vianočných sviatkov, súd uveril žalobcovi, že na atmosféru v rodine to malo veľmi negatívne následky. Uvedené je potrebné vnímať aj s negatívnou medializáciou žalobcu v predchádzajúcom období a po období relatívneho pokoja boli jeho rodinní príslušníci opätovne vystavení enormnému psychickému tlaku. Naopak, žalobcovi sa nepodarilo jednoznačne preukázať, že práve v súvislosti s nepravdivými výrokmi žalovaného sa stal obeťou mobbingu na pracovisku a jeho konanie bolo prísnejšie kontrolované, pretože takáto zvýšená kontrola mohla súvisieť aj s tým, že žalobca bol trestne stíhaný pre viacero skutkov kvalifikovaných ako trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa, rovnako sa žalobcovi nepodarilo preukázať, že prepustenie zo služobného pomeru súviselo s medializovanými výrokmi žalovaného aj s poukázaním na širokú medializáciu žalobcu v TV Markíza - Paľba v reláciách zo dňa 17.01.2005, 17.02.2005. Súdu žalobca nepreukázal ani negatívne profesionálne následky spočívajúce v tom, že napriek ponuke externe spolupracovať s vysokou školou zdravotníctva a sociálnej práce sv. Alžbety v Bratislave ako konzultant a oponent záverečných prác z dôvodu negatívnej medializácie osoby žalobcu, podľa jeho tvrdení hlavne v súvislosti s kompromitáciou Jána Slotu, k takmer dohodnutej spolupráci nakoniec nedošlo. Žalobcove tvrdenia mali byť potvrdené svedeckou výpoveďou svedka P. U. D., P., avšak súd takýto dôkaz nevyhodnotil ako vierohodný, z pohľadu súdu by bolo akceptovateľné, ak by tieto dôvody oficiálne potvrdila označená vysoká škola. V neposlednom rade žalobca argumentoval následkom spojeným s prezentovaním a publikáciou lží a nepravd spájaných s jeho osobou spôsobom, že v septembri 2010 bol miestnym klubom strany SMER v obci v ktorej býva oslovený a navrhnutý na nezávislého kandidáta na post starostu obce do komunálnych volieb 2010 s politickou podporou strany SMER, avšak v schvaľovacom procese na úrovni okresnej rady strany SMER bola jeho podpora zamietnutá z dôvodu negatívnej medializácie v minulosti. Aj v danom prípade súd konštatuje, že žalobca nepreukázal príčinný súvis medzi výrokmi žalovaného a nepriaznivými následkami na politickú kariéru žalobcu, keď uvádza, že jeho kandidatúra nebola schválená z dôvodu negatívnej medializácie, pričom súd opätovne zdôrazňuje, že osoba žalobcu bola negatívne medializovaná podstatne masívnejšie v televízii Markíza, teda nie je možné jednoznačne uzavrieť, že výroky odprezentované L. F. spôsobili, že žalobca sa nemohol uchádzať o post starostu. Z verejne dostupných zdrojov je súdu známe, že žalobca uspel v komunálnych voľbách 2014 a v súčasnosti zastáva post starostu v mieste jeho bydliska. Negatívne následky spôsobené neoprávneným zásahom žalovaného do osobnostných práv žalobcu je tak možné vnímať čiastočne len vo sfére rodinnej a priateľskej, či kolegiálno-priateľskej, kde z pohľadu súdu mal tento zásah za preukázaný. Adekvátne k tomu vyhodnotil aj výšku morálnej satisfakcie. Nemohol neprihliadnuť na právoplatné rozhodnutie Okresného súdu Prešov v konaní 25C/86/2007, ktoré sa týkalo zásahu do práva na ochranu osobnosti v súvislosti s jeho širokou medializáciou v reláciách Paľba, kde súd vychádzal z medializácie žalobcu v reportáži relácie Paľba pod názvom „Kto je Y.“ vysielanej 17.01.2005, „Čo vie Y.“ vysielanej 17.02.2005, „Výnimočný policajt.“ vysielanej dňa 24.04.2006 a „Drahí kukláči.“ vysielanej dňa 15.01.2007, kde súd priznal žalobcovi nemajetkovú ujmu vo výške 10.000,- Eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Priznanie materiálnej satisfakcie nad uvedenú sumu nepovažoval súd za dôvodné. V tejto súvislosti je potrebné dať do pozornosti aj rozsudok NS SR sp.zn. 4Cdo/171/2005 zo dňa 27.04.2006, podľa ktorého vo veciach ochrany osobnosti nemožno priznávať neprimerané, či dokonca

premrštené sumy, ktoré by vo svojich dôsledkoch viedli k bezdôvodnému obohacovaniu sa, a ktoré by napr. pri porovnaní „odškodnenia“ zásahu do práva na ochranu osobnosti s „odškodňovaním“ zásahov do iných základných práv zaručených Ústavou SR mohli niektoré sumy na iných základných právach bagatelizovať. Vychádzajúc z judikatúry Európskeho súdu, výška odškodnenia poskytovaná obetiam trestných činov je kritérium, ktoré Európsky súd aplikuje pri skúmaní primeranosti uloženej sankcie (celková výška odškodnenia nesmie presahovať 50-násobok minimálnej mzdy - v roku 2005 229,- Eur x 50 = 11.452,- Eur).

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku a odôvodnení rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 3 O.s.p., v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

O trovách konania súd rozhodne v súlade s ust. § 151 ods. 3 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.